

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker 1
 - ★ Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud 6
-

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

97/479/EF:

- ★ Rådets henstilling af 7. juli 1997 om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker 12

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1466/97

af 7. juli 1997

om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 103, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Stabilitets- og vækstpagten bygger på målsætningen om sunde offentlige finanser som et middel til styrkelse af forudsætningerne for prisstabilitet og for en stærk og bæredygtig vækst, der bidrager til øget beskæftigelse;
- (2) stabilitets- og vækstpagten består af denne forordning, som har til formål at styrke overvågningen af budgetstillinger samt at overvåge og samordne økonomiske politikker, af Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 ⁽³⁾, der har til formål at fremskynde og afklare gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, og af Det Europæiske Råds resolution af 17. juni 1997 om stabilitets- og vækstpagten ⁽⁴⁾, hvori der i overensstemmelse med artikel D i traktaten om Den Europæiske Union fastlægges klare politiske retningslinjer med henblik på at gennemføre stabilitets- og vækstpagten strengt og rettidigt og især at tilslutte sig den mellemfristede målsætning om en budget-

saldo tæt på balance eller i overskud, som alle medlemsstaterne har givet tilsagn om, samt at foretage de budgetkorrigerende indgreb, de skønner påkrævede for at opfylde målene i deres stabilitets- og konvergensprogrammer, så snart de råder over information, der indikerer en faktisk eller forventet væsentlig afvigelse fra denne mellemfristede budgetmålsætning;

- (3) i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) har medlemsstaterne i henhold til traktatens artikel 104 C en klar traktatfæstet forpligtelse til at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud; i henhold til nr. 5 i den til traktaten knyttede protokol nr. 11 om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland finder artikel 104 C, stk. 1, ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige, medmindre det går over til tredje fase; den i artikel 109 E, stk. 4, fastsatte forpligtelse til at bestrebe sig på at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud gælder dog fortsat for Det Forenede Kongerige;
- (4) efterlevelse af den mellemfristede målsætning om en budgetsaldo tæt på balance eller i overskud vil gøre det muligt for medlemsstaterne at klare normale konjunkturudsving, samtidig med at de holder underskuddet på deres offentlige finanser inden for referenceværdien på 3 % af BNP;
- (5) den multilaterale overvågningsprocedure i artikel 103, stk. 3 og 4, bør udbygges med et varslingsystem, hvor Rådet på et tidligt stadium vil advare en medlemsstat om, at den er nødt til at træffe budgetkorrigerende foranstaltninger for at undgå, at dens offentlige underskud bliver uforholdsmæssigt stort;

⁽¹⁾ EFT nr. C 368 af 6. 12. 1996, s. 9.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 28. november 1996 (EFT nr. C 380 af 16. 12. 1996, s. 28), Rådets fælles holdning af 14. april 1997 (EFT nr. C 146 af 30. 5. 1997, s. 26) og Europa-Parlamentets afgørelse af 29. maj 1997 (EFT nr. C 182 af 16. 6. 1997).

⁽³⁾ Se side 6 i denne Tidende.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 236 af 2. 8. 1997, s. 1.

- (6) den multilaterale overvågningsprocedure i artikel 103, stk. 3 og 4, bør endvidere fortsat tjene til at overvåge alle aspekter af den økonomiske udvikling i hver medlemsstat og i Fællesskabet samt de økonomiske politikkers overensstemmelse med de overordnede økonomiske retningslinjer, der er omhandlet i artikel 103, stk. 2; med henblik på overvågningen af denne udvikling bør oplysningerne forelægges i form af stabilitets- og konvergensprogrammer;
- (7) der er behov for at bygge på de nyttige erfaringer med konvergensprogrammer, der er opnået under de første to faser af Den Økonomiske og Monetære Union;
- (8) de medlemsstater, der indfører den fælles valuta, i det følgende benævnt »deltagende medlemsstater«, vil i overensstemmelse med artikel 109 J have opnået en høj grad af varig konvergens og især holdbare offentlige finanser; det vil være nødvendigt at opretholde sunde budgetstillinger i disse medlemsstater for at understøtte prisstabiliteten og styrke forudsætningerne for en bæredygtig vækst i produktion og beskæftigelse; det er nødvendigt, at deltagende medlemsstater forelægger mellemfristede programmer, i det følgende benævnt »stabilitetsprogrammer«; det er nødvendigt at definere hovedindholdet i disse programmer;
- (9) de medlemsstater, der ikke indfører den fælles valuta, i det følgende benævnt »ikke-deltagende medlemsstater«, skal føre en politik, der tager sigte på en høj grad af varig konvergens; det er nødvendigt, at disse medlemsstater forelægger mellemfristede programmer, i det følgende benævnt »konvergensprogrammer«; det er nødvendigt at definere hovedindholdet i konvergensprogrammerne;
- (10) i sin resolution af 16. juni 1997 om indførelse af en valutakursmekanisme i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union fastlagde Det Europæiske Råd klare politiske retningslinjer, hvorefter der i tredje fase af ØMU'en indføres en valutakursmekanisme, i det følgende benævnt »ERM 2«; valutaerne i de ikke-deltagende medlemsstater, der tilslutter sig ERM 2, vil få en centalkurs i forhold til euroen, hvilket giver et referencegrundlag for vurderingen af, hvor hensigtsmæssige deres politikker er; ERM 2 vil også bidrage til at beskytte dem og de medlemsstater, der indfører euroen, mod uberettiget pres på valutamarkedene; for at give Rådet mulighed for at foretage en passende overvågning vil de ikke-deltagende medlemsstater, der ikke tilslutter sig ERM 2, alligevel i deres konvergensprogrammer forelægge politikker, der sigter mod stabilitet, således at reale valutakursulige-vægte og for store nominelle valutakursfluktuationer undgås;
- (11) vedvarende konvergens af de grundlæggende økonomiske resultater er en forudsætning for vedvarende valutakursstabilitet;
- (12) det er nødvendigt at fastsætte tidsfrister for forelæggelse og opdatering af stabilitets- og konvergensprogrammer;
- (13) af hensyn til gennemsigtighed og kvalificeret offentlig debat er det nødvendigt, at medlemsstaterne offentliggør deres stabilitets- og konvergensprogrammer;
- (14) når Rådet undersøger og overvåger stabilitets- og konvergensprogrammerne og navnlig de mellemfristede budgetmål eller den tilsigtede tilpasning i retning af dette mål, bør det ske under hensyn til de relevante konjunkturelle og strukturelle karakteristika i den enkelte medlemsstats økonomi;
- (15) der bør i denne sammenhæng lægges særlig vægt på væsentlige afvigelser i budgetstillingen fra målsætningen om en budgetsaldo tæt på balance eller i overskud; Rådet bør tidligt advare en medlemsstat for at undgå, at dens offentlige underskud bliver uforholdsmæssigt stort; i tilfælde af vedvarende negative afvigelser på budgettet bør Rådet forstærke og offentliggøre sin henstilling; for så vidt angår ikke-deltagende medlemsstater, kan Rådet fremsætte henstillinger om foranstaltninger, der bør træffes, for at deres konvergensprogrammer kan gennemføres;
- (16) både konvergens- og stabilitetsprogrammerne fører til opfyldelse af betingelserne for økonomisk konvergens som omhandlet i artikel 104 C —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT 1

FORMÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

Denne forordning fastsætter regler for indhold, forelæggelse, undersøgelse og overvågning af stabilitets- og kon-

vergensprogrammer som led i den multilaterale overvågning, som Rådet skal gennemføre for på et tidligt stadium at hindre fremkomsten af uforholdsmæssigt store offentlige underskud og for at fremme overvågningen og samordningen af økonomiske politikker.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved »deltagende medlemsstater« de medlemsstater, der indfører den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten, og ved »ikke-deltagende medlemsstater« de medlemsstater, der ikke har indført den fælles valuta.

AFSNIT 2

STABILITETSPROGRAMMER

Artikel 3

1. Hver deltagende medlemsstat forelægger et stabilitetsprogram for Rådet og Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige af hensyn til den periodiske multilaterale overvågning, der er omhandlet i artikel 103; programmet er et afgørende grundlag for prisstabilitet og stærk og bæredygtig vækst, som bidrager til øget beskæftigelse.

2. I stabilitetsprogrammet forelægges følgende oplysninger:

- a) det mellemfristede mål om en budgetsaldo tæt på balance eller i overskud og den tilsigtede tilpasning i retning af dette mål for det offentlige overskud/underskud samt den forventede udvikling for den offentlige gældskvoté
- b) hovedantagelserne vedrørende den forventede økonomiske udvikling og vigtige økonomiske variabler, der er relevante for gennemførelsen af stabilitetsprogrammet, såsom de offentlige investeringsudgifter, væksten i bruttonationalproduktet (BNP) i faste priser, beskæftigelsen og inflationen
- c) en beskrivelse af de budgetforanstaltninger og andre økonomisk-politiske foranstaltninger, der træffes og/eller foreslås for at nå målene i programmet, og, for så vidt angår centrale budgetforanstaltninger, en vurdering af disses kvantitative virkninger på budgettet
- d) en analyse af, hvordan ændringer i de centrale økonomiske antagelser vil påvirke budget- og gældsstillingen.

3. Oplysningerne om udviklingen i den offentlige overskuds/underskudskvoté og i gældskvoten samt om de centrale økonomiske antagelser, der er nævnt i stk. 2, litra a) og b), skal være på årsbasis og skal ud over det indeværende og det foregående år mindst dække de efterfølgende tre år.

Artikel 4

1. Stabilitetsprogrammerne forelægges inden den 1. marts 1999. Derefter forelægges der hvert år opdaterede programmer. En medlemsstat, der indfører den fælles valuta på et senere tidspunkt, forelægger et stabilitetsprogram inden for seks måneder efter Rådets afgørelse om dens deltagelse i den fælles valuta.

2. Medlemsstaterne offentliggør deres stabilitetsprogrammer og opdaterede programmer.

Artikel 5

1. På grundlag af den vurdering, der foretages af Kommissionen og af det ved artikel 109 C nedsatte udvalg, undersøger Rådet inden for rammerne af den multilaterale overvågning efter artikel 103, om den mellemfristede budgetmålsætning i stabilitetsprogrammet giver en sikkerhedsmargen, som sikrer, at et uforholdsmæssigt stort underskud undgås, om de økonomiske antagelser, som programmet er baseret på, er realistiske, og om de foranstaltninger, der træffes og/eller foreslås, er tilstrækkelige til at nå den tilsigtede tilpasning i retning af det mellemfristede budgetmål.

Rådet undersøger endvidere, om stabilitetsprogrammets indhold fremmer den snævrere samordning af den økonomiske politik, og om den pågældende medlemsstats økonomiske politik er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik.

2. Rådet foretager den i stk. 1 omhandlede undersøgelse af stabilitetsprogrammet inden for to måneder efter programmets forelæggelse. På grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af det ved artikel 109 C nedsatte udvalg afgiver Rådet en udtalelse om programmet. Finder Rådet i overensstemmelse med artikel 103, at målene og indholdet i et program bør strammes op, stiler Rådet en udtalelse til den pågældende medlemsstat med opfordring om at tilpasse programmet.

3. Opdaterede stabilitetsprogrammer undersøges af det ved artikel 109 C nedsatte udvalg på grundlag af Kommissionens vurderinger. Om nødvendigt kan opdaterede programmer også undersøges af Rådet efter proceduren i stk. 1 og 2 i nærværende artikel.

Artikel 6

1. Som led i den multilaterale overvågning efter artikel 103, stk. 3, overvåger Rådet gennemførelsen af stabilitetsprogrammerne på grundlag af oplysninger fra de deltagende medlemsstater og på grundlag af de vurderinger, der foretages af Kommissionen og af det ved artikel 109 C nedsatte udvalg, særlig med sigte på at identificere faktiske eller forventede væsentlige afvigelser i budgetstillingen fra det mellemfristede budgetmål eller den tilsigtede tilpasning i retning af dette mål, der er fastlagt i stabilitetsprogrammet for det offentlige overskud/underskud.

2. Hvis Rådet påviser en væsentlig afvigelse i budgetstillingen fra det mellemfristede mål eller den tilsigtede tilpasning i retning af dette, advarer det den pågældende medlemsstat for at undgå fremkomsten af et uforholdsmæssigt stort underskud, og retter i overensstemmelse med artikel 103, stk. 4, en henstilling til den om at træffe de nødvendige tilpasningsforanstaltninger.

3. Hvis Rådet i sin efterfølgende overvågning skønner, at afvigelsen i budgetstillingen fra det mellemfristede mål eller den tilsigtede tilpasning i retning af dette vedvarer eller forværres, retter det i overensstemmelse med artikel 103, stk. 4, en henstilling til den pågældende medlemsstat om straks at træffe korrigerende foranstaltninger, og det kan, som fastsat i samme artikel, offentliggøre denne henstilling.

AFSNIT 3

KONVERGENSPROGRAMMER

Artikel 7

1. Hver ikke-deltagende medlemsstat foreligger et konvergensprogram for Rådet og Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige af hensyn til den periodiske multilaterale overvågning, der er omhandlet i artikel 103; programmet er et afgørende grundlag for prisstabilitet og stærk og bæredygtig vækst, som fører til øget beskæftigelse.

2. I konvergensprogrammet forelægges følgende oplysninger, specielt om variabler i relation til konvergens:

- a) det mellemfristede mål om en budgetsaldo tæt på balance eller i overskud og den tilsigtede tilpasning i retning af dette mål for det offentlige overskud/underskud; den forventede udvikling for den offentlige gældskvotest; de mellemfristede mål for den monetære politik; forbindelsen mellem disse mål og henholdsvis pris- og valutakursstabilitet

- b) hovedantagelserne vedrørende den forventede økonomiske udvikling og vigtige økonomiske variabler, der er relevante for gennemførelsen af konvergensprogrammet, såsom de offentlige investeringsudgifter, væksten i BNP i faste priser, beskæftigelsen og inflationen

- c) en beskrivelse af de budgetforanstaltninger og andre økonomisk-politiske foranstaltninger, der træffes og/eller foreslås for at nå målene i programmet, og, for så vidt angår centrale budgetforanstaltninger, en vurdering af disses kvantitative virkninger på budgettet

- d) en analyse af, hvordan ændringer i de centrale økonomiske antagelser vil påvirke budget- og gældsstillingen.

3. Oplysningerne om udviklingen i den offentlige overskuds/underskudskvotest og i gældskvoten samt om de centrale økonomiske antagelser, der er nævnt i stk. 2, litra a) og b), skal være på årsbasis og skal ud over det indeværende og det foregående år mindst dække de efterfølgende tre år.

Artikel 8

1. Konvergensprogrammerne forelægges inden den 1. marts 1999. Derefter forelægges der opdaterede programmer hvert år.

2. Medlemsstaterne offentliggør deres konvergensprogrammer og opdaterede programmer.

Artikel 9

1. På grundlag af den vurdering, der foretages af Kommissionen og af det ved artikel 109 C nedsatte udvalg, undersøger Rådet inden for rammerne af den multilaterale overvågning efter artikel 103, om den mellemfristede budgetmålsætning i konvergensprogrammet giver en sikkerhedsmargen, som sikrer, at et uforholdsmæssigt stort underskud undgås, om de økonomiske antagelser, som programmet er baseret på, er realistiske, og om de foranstaltninger, der træffes og/eller foreslås, er tilstrækkelige til at nå den tilsigtede tilpasning i retning af det mellemfristede budgetmål og opnå varig konvergens.

Rådet undersøger endvidere, om konvergensprogrammets indhold fremmer den snævrere samordning af den økonomiske politik, og om den pågældende medlemsstats økonomiske politik er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik.

2. Rådet foretager den i stk. 1 omhandlede undersøgelse af konvergensprogrammet inden for to måneder efter programmets forelæggelse. På grundlag af en henstilling

fra Kommissionen og efter høring af det ved artikel 109 C nedsatte udvalg afgiver Rådet en udtalelse om programmet. Finder Rådet i overensstemmelse med artikel 103, at målene og indholdet i et program bør strammes op, stiler Rådet en udtalelse til den pågældende medlemsstat med opfordring om at tilpasse programmet.

3. Opdaterede konvergensprogrammer undersøges af det ved artikel 109 C nedsatte udvalg på grundlag af Kommissionens vurderinger. Om nødvendigt kan opdaterede programmer også undersøges af Rådet efter proceduren i stk. 1 og 2 i nærværende artikel.

Artikel 10

1. Som led i den multilaterale overvågning efter artikel 103, stk. 3, overvåger Rådet gennemførelsen af konvergensprogrammerne på grundlag af oplysninger fra de ikke-deltagende medlemsstater i henhold til artikel 7, stk. 2, litra a), i denne forordning og på grundlag af de vurderinger, der foretages af Kommissionen og af det ved artikel 109 C nedsatte udvalg, særlig med sigte på at identificere faktiske eller forventede væsentlige afvigelser i budgetstillingen fra det mellemfristede budgetmål eller den tilsigtede tilpasning i retning af dette mål, der er fastlagt i konvergensprogrammet for det offentlige overskud/underskud.

Endvidere overvåger Rådet på grundlag af målene i konvergensprogrammet de ikke-deltagende medlemsstaters økonomiske politikker med henblik på at sikre, at disse politikker sigter mod stabilitet og således undgår reale valutakursuligevægte og for store nominelle valutakursfluktuationer.

2. Hvis Rådet påviser en væsentlig afvigelse i budgetstillingen fra det mellemfristede mål eller den tilsigtede

tilpasning i retning af dette, advarer det den pågældende medlemsstat for at undgå fremkomsten af et uforholdsmæssigt stort underskud og retter i overensstemmelse med artikel 103, stk. 4, en henstilling til den om at træffe de nødvendige tilpasningsforanstaltninger.

3. Hvis Rådet i sin efterfølgende overvågning skønner, at afvigelsen i budgetstillingen fra det mellemfristede mål eller den tilsigtede tilpasning i retning af dette vedvarer eller forværres, retter det i overensstemmelse med artikel 103, stk. 4, en henstilling til den pågældende medlemsstat om straks at træffe korrigerende foranstaltninger, og det kan, som fastsat i samme artikel, offentliggøre denne henstilling.

AFSNIT 4

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 11

Som led i den multilaterale overvågning som beskrevet i denne forordning foretager Rådet den samlede bedømmelse, der er omhandlet i artikel 103, stk. 3.

Artikel 12

Formanden for Rådet og Kommissionen medtager resultaterne af den multilaterale overvågning, der gennemføres i henhold til denne forordning, i de rapporter, de skal aflægge til Europa-Parlamentet i henhold til artikel 103, stk. 4, andet afsnit.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 1997.

På Rådets vegne

J.-C. JUNCKER

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1467/97

af 7. juli 1997

om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 104 C, stk. 14, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Monetære Institut, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er nødvendigt at fremskynde og afklare gennemførelsen af den procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er fastsat i traktatens artikel 104 C for at imødegå uforholdsmæssigt store offentlige underskud og fremme en hurtig korrektion, hvis de alligevel opstår; denne forordnings bestemmelser, som har ovennævnte formål og er vedtaget i henhold til artikel 104 C, stk. 14, andet afsnit, udgør sammen med bestemmelserne i protokol nr. 5 til traktaten et nyt integreret regelsæt til gennemførelse af artikel 104 C;
- (2) stabilitets- og vækstpagten bygger på målsætningen om sunde offentlige finanser som et middel til styrkelse af forudsætningerne for prisstabilitet og for en stærk og bæredygtig vækst, der bidrager til øget beskæftigelse;
- (3) stabilitets- og vækstpagten består af denne forordning, af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 ⁽³⁾, som har til formål at styrke overvågningen af budgetstillinger samt at overvåge og samordne økonomiske politikker, og af Det Europæiske Råds resolution af 17. juni 1997 om stabilitets- og vækstpagten ⁽⁴⁾, hvori der i overensstemmelse med artikel D i traktaten om Den Europæiske Union fastlægges klare politiske retningslinjer med henblik på at gennemføre stabilitets- og vækstpagten strengt og rettidigt og især at tilslutte sig den

mellemfristede målsætning om en budgetsaldo tæt på balance eller i overskud, som alle medlemsstaterne har givet tilsagn om, samt at foretage de budgetkorrigerende indgreb, de skønner påkrævede for at opfylde målene i deres stabilitets- og konvergensprogrammer, så snart de råder over information, der indikerer en faktisk eller forventet væsentlig afvigelse fra denne mellemfristede budgetmålsætning;

- (4) i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) har medlemsstaterne i henhold til traktatens artikel 104 C en klar traktatfæstet forpligtelse til at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud; i henhold til nr. 5 i protokol nr. 11 til traktaten finder artikel 104 C, stk. 1, 9 og 11, ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige, medmindre det går over til tredje fase; den i artikel 109 E, stk. 4, fastsatte forpligtelse til at bestræbe sig på at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud gælder dog fortsat for Det Forenede Kongerige;
- (5) under henvisning til nr. 1 i protokol nr. 12 til traktaten har Danmark inden for rammerne af Edinburgh-beslutningen af 12. december 1992 meddelt, at det ikke vil deltage i tredje fase; i overensstemmelse med nr. 2 i nævnte protokol gælder artikel 104 C, stk. 9 og 11, derfor ikke for Danmark;
- (6) i tredje fase af ØMU'en er medlemsstaterne fortsat ansvarlige for deres nationale budgetpolitik inden for traktatens bestemmelser; medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at opfylde deres forpligtelser i overensstemmelse med traktatens bestemmelser;
- (7) efterlevelse af den mellemfristede målsætning om en budgetsaldo tæt på balance eller i overskud, som alle medlemsstaterne har givet tilsagn om, medvirker til at skabe de rette forudsætninger for prisstabilitet og varig vækst, der bidrager til øget beskæftigelse i samtlige medlemsstater, og giver dem mulighed for at klare normale konjunkturudsving, samtidig med at de holder underskuddet på deres offentlige finanser inden for referenceværdien på 3 % af BNP;

⁽¹⁾ EFT nr. C 368 af 6. 12. 1996, s. 12.

⁽²⁾ EFT nr. C 380 af 16. 12. 1996, s. 29.

⁽³⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 236 af 2. 8. 1997, s. 1.

- (8) for at ØMU'en kan fungere tilfredsstillende, er det nødvendigt, at konvergensen af den økonomiske og budgetmæssige udvikling i de medlemsstater, der har indført den fælles valuta, i det følgende benævnt »deltagende medlemsstater«, er stabil og holdbar; budgetdisciplin er nødvendig i tredje fase af ØMU'en for at sikre prisstabilitet;
- (9) i henhold til artikel 109 K, stk. 3, gælder artikel 104 C, stk. 9 og 11, kun for de deltagende medlemsstater;
- (10) det er nødvendigt at definere begrebet en exceptionel og midlertidig overskridelse af referenceværdien som omhandlet i artikel 104 C, stk. 2, litra a); Rådet bør i denne forbindelse bl. a. tage hensyn til Kommissionens flerårige budgetprognose;
- (11) i en kommissionsrapport efter artikel 104 C, stk. 3, skal der ligeledes tages hensyn til, om det offentlige underskud overstiger de offentlige investeringsudgifter, og til alle andre relevante faktorer, herunder medlemsstatens økonomiske situation og budgetsituation på mellemlang sigt;
- (12) der er behov for at fastlægge tidsfrister for gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud for at sikre, at den gennemføres hurtigt og effektivt; det er i denne sammenhæng nødvendigt at tage hensyn til, at Det Forenede Kongeriges finansår ikke falder sammen med kalenderåret;
- (13) der er behov at specificere, hvordan de i artikel 104 C omhandlede sanktioner kan pålægges med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud;
- (14) styrket overvågning i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 og Kommissionens overvågning af budgetsituationen i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 2, skulle fremme en effektiv og hurtig gennemførelse af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud;
- (15) såfremt en deltagende medlemsstat undlader at træffe virkningsfulde foranstaltninger for at korrigere et uforholdsmæssigt stort underskud, skulle en samlet periode på højst ti måneder fra indberetningstidspunktet for de tal, der angiver eksistensen af et uforholdsmæssigt stort underskud, til det i givet fald besluttes at pålægge sanktioner, på baggrund af ovenstående være både realistisk og hensigtsmæssig for at lægge pres på den pågældende deltagende medlemsstat, for at den træffer sådanne foranstaltninger; hvis proceduren således indledes i marts, vil det i givet fald føre til sanktioner i det kalenderår, hvor proceduren indledtes;
- (16) den pågældende medlemsstat burde have forudset Rådets henstilling om at korrigere et uforholdsmæssigt stort underskud eller de senere trin i proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, da medlemsstaten vil have været advaret om forholdet; et uforholdsmæssigt stort underskud er en så alvorlig situation i tredje fase, at det kræver en hurtig indsats fra alle involverede;
- (17) det er hensigtsmæssigt at suspendere proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, hvis den pågældende medlemsstat træffer passende foranstaltninger til opfølgning af en henstilling efter artikel 104 C, stk. 7, eller et pålæg efter artikel 104 C, stk. 9, for at tilskynde medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger i overensstemmelse hermed; den periode, hvor proceduren suspenderes, bør ikke medregnes i den periode på højst ti måneder mellem indberetningstidspunktet, der angiver eksistensen af et uforholdsmæssigt stort underskud, og pålæggelsen af sanktioner; det er hensigtsmæssigt straks at genoptage den suspenderede procedure, hvis de påtænkte foranstaltninger ikke iværksættes, eller hvis de iværksatte foranstaltninger viser sig at være utilstrækkelige;
- (18) for at sikre, at proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud i tilstrækkelig grad virker imødegående, bør det kræves, at den pågældende deltagende medlemsstat foretager en ikke-rentebærende deponering af en passende størrelse, hvis Rådet beslutter at pålægge en sanktion;
- (19) fastlæggelse af sanktioner efter en fastsat skala bidrager til at fremme retssikkerheden; det er hensigtsmæssigt at fastsætte deponeringens størrelse i forhold til den pågældende deltagende medlemsstats BNP;
- (20) såfremt pålæggelsen af en ikke-rentebærende deponering ikke får den pågældende deltagende medlemsstat til at korrigere sit uforholdsmæssigt store underskud i tide, bør sanktionerne intensiveres; i så fald bør deponeringen konverteres til en bod;
- (21) den pågældende deltagende medlemsstats gennemførelse af passende foranstaltninger for at korrigere sit uforholdsmæssigt store underskud er det første skridt hen imod ophævelse af sanktionerne; væsentlige fremskridt med at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud bør give mulighed for, at sanktionerne ophæves i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 12; ophævelse af samtlige sanktioner bør kun finde sted, når det uforholds-

mæssigt store underskud er fuldstændigt korrigeret;

- (22) Rådets forordning (EF) nr. 3605/93 af 22. november 1993 om gennemførelse af den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, indeholder detaljerede regler for medlemsstaternes indberetning af budgetdata;
- (23) i overensstemmelse med artikel 109 F, stk. 8, skal henvisninger til Den Europæiske Centralbank (ECB) i tiden indtil oprettelsen af ECB forstås som henvisninger til Det Europæiske Monetære Institut, i de tilfælde hvor ECB ifølge traktaten har en rådgivende funktion —

skuddet vil falde under referenceværdien, når den usædvanlige begivenhed eller det alvorlige økonomiske tilbageslag er ophørt.

2. Kommissionen skal ved udarbejdelsen af en rapport efter artikel 104 C, stk. 3, normalt kun anse en overskridelse af referenceværdien, der skyldes et økonomisk tilbageslag, for at være exceptionel, hvis der er et årligt fald i BNP i faste priser på mindst 2 %.

3. Når Rådet i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 6, fastslår, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, tager det i sin generelle vurdering hensyn til den pågældende medlemsstats eventuelle bemærkninger om, at et årligt fald i BNP i faste priser, selv om det er mindre end 2 %, alligevel er exceptionelt i lyset af supplerende understøttende data, særlig vedrørende tilbageslagets pludselige indtræden eller det akkumulerede produktionstab i forhold til den historiske trend.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT 2

AFSNIT I

FREMSKYNDELSE AF PROCEDUREN I FORBINDELSE
MED UFORHOLDSMÆSSIGT STORE UNDERSKUD

DEFINITIONER OG VURDERINGER

Artikel 3

Artikel 1

1. Denne forordning fastsætter bestemmelser, der skal fremskynde og afklare proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, med det sigte at imødegå forekomsten af uforholdsmæssigt store offentlige underskud og, hvis de alligevel opstår, at fremme, at de korrigeres hurtigt.

1. Inden for to uger efter Kommissionens vedtagelse af en rapport, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 3, afgiver Det Økonomiske og Finansielle Udvalg en udtalelse i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 4.

2. I denne forordning forstås ved »deltagende medlemsstater« de medlemsstater, der indfører den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten, og ved »ikke-deltagende medlemsstater« de medlemsstater, der ikke har indført den fælles valuta.

2. Kommissionen tager hensyn til den i stk. 1 nævnte udtalelse, og hvis den finder, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, forelægger den Rådet en udtalelse og en henstilling i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 5 og 6.

Artikel 2

1. Et offentligt underskud, der overstiger referenceværdien, anses for at være exceptionelt og midlertidigt i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 2, litra a), andet led, når overskridelsen er en følge af en usædvanlig begivenhed, der ligger uden for den pågældende medlemsstats kontrol, og som har en afgørende virkning på de samlede offentlige finanser, eller når overskridelsen er en følge af et alvorligt økonomisk tilbageslag.

3. Inden for tre måneder efter de indberetningstidspunkter, der er fastsat i artikel 4, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 3605/93, fastslår Rådet efter artikel 104 C, stk. 6, om der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud. Fastslår Rådet i henhold til artikel 104 C, stk. 6, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, retter det samtidig henstillinger til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 7.

4. Rådets henstillinger efter artikel 104 C, stk. 7, fastsætter en frist på højst fire måneder for den pågældende medlemsstats iværksættelse af virksomhedsfulde foranstaltninger. Rådets henstillinger fastsætter også en frist for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud, som bør gennemføres i året efter, at det er konstateret, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

Endvidere anses overskridelsen for at være midlertidig, hvis Kommissionens budgetprognoser viser, at under-

Artikel 4

1. Beslutter Rådet at offentliggøre sine henstillinger, når det i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 8, har

⁽¹⁾ EFT nr. L 332 af 31. 12. 1993, s. 7.

konstateret, at der ikke er truffet virkningsfulde foranstaltninger, træffes denne beslutning straks efter udløbet af den frist, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i denne forordning.

2. Når Rådet vurderer, om dets henstillinger efter artikel 104 C, stk. 7, er fulgt op af virkningsfulde foranstaltninger, baserer det sin konstatering på de af regeringen i den pågældende medlemsstat offentligt meddelte beslutninger.

Artikel 5

En rådsbeslutning om at pålægge den pågældende deltagende medlemsstat at træffe foranstaltninger til nedbringelse af underskuddet i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 9, træffes inden for en måned efter, at Rådet i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 8, har konstateret, at der ikke er truffet virkningsfulde foranstaltninger.

Artikel 6

Er betingelserne for at anvende artikel 104 C, stk. 11, opfyldt, pålægger Rådet sanktioner i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 11. Enhver sådan beslutning træffes senest to måneder efter Rådets beslutning om at pålægge den pågældende deltagende medlemsstat at træffe foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 9.

Artikel 7

Undlader en deltagende medlemsstat at efterkomme Rådets beslutninger efter artikel 104 C, stk. 7 og 9; træffes Rådets beslutning om at pålægge sanktioner efter artikel 104 C, stk. 11, inden for ti måneder fra indberetningstidspunkterne i forordning (EF) nr. 3605/93, jf. artikel 3, stk. 3, i nærværende forordning. Der anvendes en fremskyndet procedure i tilfælde af et bevidst planlagt underskud, som Rådet finder uforholdsmæssigt stort.

Artikel 8

Enhver rådsbeslutning om at intensivere sanktionerne i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 11, bortset fra konverteringen af deponeringen til bod i henhold til artikel 14 i denne forordning, træffes senest to måneder efter indberetningstidspunkterne i forordning (EF) nr. 3605/93. Enhver rådsbeslutning om at ophæve nogle af eller alle rådsafgørelserne i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 12, træffes snarest muligt og i hvert fald senest to måneder efter indberetningstidspunkterne i forordning (EF) nr. 3605/93.

AFSNIT 3

SUSPENSION OG OVERVÅGNING

Artikel 9

1. Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud suspenderes:

- hvis den pågældende medlemsstat efterkommer henstillinger efter artikel 104 C, stk. 7
- hvis den pågældende deltagende medlemsstat efterkommer pålæg efter artikel 104 C, stk. 9.

2. Den periode, hvor proceduren suspenderes, medregnes hverken i den periode på ti måneder, der er nævnt i artikel 7, eller i den periode på to måneder, der er nævnt i artikel 6 i denne forordning.

Artikel 10

1. Kommissionen og Rådet overvåger gennemførelsen af de foranstaltninger:

- som den pågældende medlemsstat træffer til opfølgning af henstillinger efter artikel 104 C, stk. 7
- som den pågældende deltagende medlemsstat træffer til opfølgning af pålæg efter artikel 104 C, stk. 9.

2. Hvis en deltagende medlemsstat ikke gennemfører foranstaltninger, eller hvis foranstaltningerne efter Rådets opfattelse viser sig at være utilstrækkelige, træffer Rådet straks en beslutning i henhold til henholdsvis artikel 104 C, stk. 9, eller artikel 104 C, stk. 11.

3. Hvis de faktiske data i henhold til forordning (EF) nr. 3605/93 viser, at en deltagende medlemsstat ikke har korrigeret et uforholdsmæssigt stort underskud inden for de frister, der er fastsat enten i henstillingerne efter artikel 104 C, stk. 7, eller i pålæggene efter artikel 104 C, stk. 9, træffer Rådet straks en beslutning i henhold til henholdsvis artikel 104 C, stk. 9, eller artikel 104 C, stk. 11.

AFSNIT 4

SANKTIONER

Artikel 11

Når Rådet beslutter et anvende sanktioner over for en deltagende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 11, kræves normalt en ikke-rentebærende

deponering. Rådet kan beslutte at supplere deponeringen med de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 104 C, stk. 11, første og andet led.

Artikel 12

1. Når det uforholdsmæssigt store underskud skyldes manglende overholdelse af kriteriet vedrørende det offentlige underskuds procentdel i artikel 104 C, stk. 2 litra a), består den første deponering af en fast komponent svarende til 0,2 % af BNP og en variabel komponent svarende til en tiendedel af forskellen mellem underskuddet som en procentdel af BNP i det forudgående år og referenceværdien på 3 % af BNP.

2. Rådet vurderer derefter hvert af de følgende år, indtil afgørelsen om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, er ophævet, om den pågældende deltagende medlemsstat har truffet virkningsfulde foranstaltninger til opfølgning af Rådets pålæg efter artikel 104 C, stk. 9. I forbindelse med denne årlige vurdering beslutter Rådet i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 11, og med forbehold af artikel 13 i denne forordning at skærpe sanktionerne, medmindre den pågældende deltagende medlemsstat har efterkommet Rådets pålæg. Hvis der træffes beslutning om en yderligere deponering, skal denne svare til en tiendedel af forskellen mellem underskuddet som en procentdel af BNP i det forudgående år og referenceværdien på 3 % af BNP.

3. Den enkelte deponering, som omhandlet i stk. 1 og 2, kan ikke overstige en øvre grænse på 0,5 % af BNP.

Artikel 13

I overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 11, konverterer Rådet normalt en deponering til en bod, hvis det uforholdsmæssigt store underskud efter Rådets opfattelse ikke er blevet korrigeret to år efter beslutningen om at kræve, at den pågældende deltagende medlemsstat foretager en deponering.

Artikel 14

I overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 12, ophæver Rådet de i artikel 104 C, stk. 11, første og andet led,

omhandlede sanktioner i forhold til omfanget af den pågældende deltagende medlemsstats fremskridt med at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud.

Artikel 15

I overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 12, ophæver Rådet alle udestående sanktioner, hvis afgørelsen om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, ophæves. Bod, der er pålagt i overensstemmelse med artikel 13 i denne forordning, tilbagebetales ikke til den pågældende deltagende medlemsstat.

Artikel 16

De deponeringer, der er nævnt i artikel 11 og 12 i denne forordning, foretages hos Kommissionen. Renterne af deponeringerne og den bod, der er nævnt i artikel 13 i denne forordning, udgør andre indtægter som nævnt i traktatens artikel 201 og fordeles mellem de deltagende medlemsstater, der ikke har et uforholdsmæssigt stort underskud, jf. artikel 104 C, stk. 6, i forhold til disse medlemsstaters respektive vægt i deres samlede BNI.

AFSNIT 5

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 17

I forbindelse med denne forordning, og så længe Det Forenede Kongerige har et finansår, som ikke svarer til kalenderåret, vil bestemmelserne i denne forordnings afsnit 2, 3 og 4 finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med bilaget.

Artikel 18

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 1997.

På Rådets vegne

J.-C. JUNCKER

Formand

BILAG

TIDSFRISTER GÆLDENDE FOR DET FORENEDE KONGERIGE

1. For at sikre ligebehandling af samtlige medlemsstater tager Rådet, når det træffer beslutninger inden for rammerne af denne forordnings afsnit 2, 3 og 4 hensyn til, at Det Forenede Kongerige har et andet finansår, således at beslutninger vedrørende Det Forenede Kongerige træffes på et tidspunkt i dets finansår, der svarer til det tidspunkt, hvor der er eller vil blive truffet beslutninger for de øvrige medlemsstater.
2. Bestemmelserne i kolonne II nedenfor træder i stedet for bestemmelserne i kolonne I.

Kolonne I	Kolonne II
»tre måneder efter de indberetningstidspunkter, der er fastsat i artikel 4, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 3605/93« (artikel 3, stk. 3)	»fem måneder efter udgangen af det finansår, hvor underskuddet opstod«
»i året efter, at det er konstateret« (artikel 3, stk. 4)	»i finansåret efter, at det er konstateret«
»ti måneder fra indberetningstidspunkterne i forordning (EF) nr. 3605/93, jf. artikel 3, stk. 3, i nærværende forordning« (artikel 7)	»tolv måneder fra udgangen af det finansår, hvor underskuddet opstod«
»det forudgående år« (artikel 12, stk. 1)	»det forudgående finansår«

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS HENSTILLING

af 7. juli 1997

om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker

(97/479/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 103, stk. 2,

som henviser til henstilling fra Kommissionen, og

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 16.-17. juni 1997 i Amsterdam,

HENSTILLER:

1. Hovedmålsætninger: vækst, beskæftigelse og konvergens

Siden sommeren 1996, hvor de foregående retningslinjer blev vedtaget, har et moderat opsving i den økonomiske aktivitet fået fodfæste i Fællesskabet. De grundlæggende faktorer på udbudssiden er i fortsat bedring, samtidig med at efterspørgselsudsigterne tegner lysere. Denne udvikling i kombination med en stadig mere velafbalanceret makroøkonomisk politiksammensætning og den igangværende forbedring af tilliden til fremtiden ventes at føre til en gradvis styrkelse af den økonomiske vækst til omkring trendvækstraten i år og et godt stykke over trendvækstraten næste år.

I den nuværende situation bør to fundamentale spørgsmål have prioritet i den økonomiske politik, og fremskridt på begge fronter vil være gensidigt forstærkende. For det første er der, selv om beskæftigelsen

ventes at stige moderat på kort sigt, behov for at hæve Fællesskabets lave beskæftigelsesfrekvens og reducere ledigheden væsentligt som understreget i Dublin-erklæringen om beskæftigelse »Den beskæftigelsesmæssige udfordring«. For det andet er der på trods af ganske betydelige fremskridt i de senere år hen imod målet om prisstabilitet og sunde offentlige finanser behov for yderligere fremskridt. Dette bidrager også til at opnå og fastholde en høj grad af konvergens, således at et stort antal medlemsstater vil være i stand til at deltage i Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) fra den 1. januar 1999. I de kommende kvartaler er det afgørende at undgå, at der opstår tvivl om en streng anvendelse af Maastrichtkriterierne og startdatoen for den fælles valuta i 1999, således at Europas borgere og virksomheder kan være forvisset om, at de muligheder, ØMU'en frembyder, vil blive udnyttet, og at vækst og beskæftigelse dermed fremmes. Eftersom sunde offentlige finanser vil give betydelige vækst- og beskæftigelsesgevinster på mellemlang sigt, er en fortsat budgetkonsolideringsindsats i alle medlemsstaters interesse.

Med etableringen af det indre marked og indførelsen af ØMU'en er Fællesskabet ved at blive en af de mest betydningsfulde økonomiske enheder i verden. Fællesskabet besidder et stort mellem- og langfristet potentiale i form af teknologiske fremskridt, beskæftigelse og velstand. For at kunne udnytte dette potentiale til at hæve levestandarden fuldt ud må Fællesskabet gradvis opnå en høj beskæftigelsesfrekvens. Dette vil også medvirke til at understøtte den økonomiske holdbarhed af de pensionssystemer — i reformeret

udgave — der er en integreret del af medlemsstaternes sociale systemer.

Genskabelsen af vedholdende høj, ikke-inflationær vækst baseret på sunde offentlige finanser vil skabe et gunstigt klima, både fra et politisk og et socialt synspunkt, til at løse Fællesskabets arbejdsløshedsproblem.

Eftersom strukturproblemer fortsat lægger hindringer i vejen både for den økonomiske vækst og for mulighederne for, at denne vækst kan føre til højere beskæftigelse, er det i de fleste medlemsstater imidlertid vigtigt at gennemføre strukturreformer.

En høj beskæftigelse kan kun opnås, hvis produktionskapaciteten er stor nok. Den nuværende investerings-sats synes ikke at muliggøre dette. Det er derfor afgørende, at de nuværende gunstige investeringsbetingelser i form af et højt afkast og lave renter opretholdes. Derudover bør der gøres en aktiv indsats for at virkeliggøre de transeuropæiske transport-, energi- og kommunikationsnet, i hvilken forbindelse Fællesskabets nuværende finansieringsinstrumenter og Den Europæiske Investeringsbank (EIB) bør spille en nøglerolle, og den private sektor inddrages i højere grad. Investeringerne i menneskelige ressourcer, viden og færdigheder kan også være med til at øge beskæftigelsesvæksten, som det også er understreget i Kommissionens rapport »Europa som en økonomisk helhed.«

På denne baggrund opfordres medlemsstaterne og Fællesskabet til i overensstemmelse med traktatens artikel 102 A at føre deres økonomiske politik med henblik på at gøre betydelige fremskridt hen imod en bæredygtig, ikke-inflationær vækst, som respekterer miljøet, og et højt beskæftigelsesniveau, hvilket er blandt de mål, der er fastsat i traktatens artikel 2. I denne forbindelse opfordres de ligeledes til at samordne deres politikker (artikel 3 A og 103) på baggrund af en øget integration af medlemsstaternes økonomier.

2. Vækst- og stabilitetsorienteret makroøkonomisk politiksammensætning

Disse retningslinjer bekræfter på ny, at en vedholdende investeringsstøttet vækst og jobskabelse på mellem-lang sigt uden inflationære spændinger forudsætter en fælles makroøkonomisk politik, der bygger videre på følgende tre elementer, som fremgik af retningslinjerne fra 1996:

— »en stabilitetsorienteret monetær politik, der ikke undermineres af en uhensigtsmæssig budget- og lønudvikling

— en vedvarende indsats for at konsolidere de offentlige finanser i de fleste medlemsstater i overensstemmelse med målene i deres konvergensprogrammer

— en nominallønsudvikling, der er forenelig med prisstabilitetsmålet, samtidig skal reallønsudviklingen være svagere en produktivitetsforøgelsen for at øge afkastet af beskæftigelseskabende investeringer.

Jo mere den monetære politiks stabilitetsmål fremmes ved passende budgetforanstaltninger og en passende lønudvikling, jo gunstigere vil de monetære forhold, herunder valutakurser og lange renter, være for vækst og beskæftigelse.«

Henstillingen om en nominallønsudvikling kan, hvor det er passende, betragtes på baggrund af den tidligere udvikling i lønningernes andel i den samlede værditilvækst.

Hvad de mellemfristede udsigter angår, vil ØMU'en befæste den fundamentale ændring i den makroøkonomiske politiksammensætning, der gradvis er opnået i fællesskabet, og som arbejdsmarkedets parter og de økonomiske aktører skal tage fuldt i betragtning.

i) En fælles pengepolitik under en uafhængig europæisk centralbanks ansvar vil have prisstabilitet som sin hovedmålsætning, samtidig med at den, uden at denne målsætning derved berøres, understøtter den generelle økonomiske politik i Fællesskabet med henblik på at opnå de mål, der er angivet i traktatens artikel 2.

ii) Traktatbestemmelserne på det budgetpolitiske område (artikel 104–104 C) og stabilitets- og vækstpacten vil sikre en sund og disciplineret budgetpolitik. Under hensyn til disse retlige bestemmelser påhviler ansvaret for budgetpolitikken de nationale regeringer, som skal samordne deres politik inden for rammerne af de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker.

iii) Med hensyn til lønningerne, som fastsættes af uafhængige arbejdsmarkedsparter efter de enkelte landes praksis, vil en stabilitetsorienteret penge- og budgetpolitik samt det faktum, at valutakursbevægelser inden for euroområdet ikke er mulige, styrke både forudsætningerne for og incitamenterne til en hensigtsmæssig udvikling. Incitamenterne bør desuden så vidt muligt og i overensstem-

melse med de gældende traditioner styrkes via en intensiveret arbejdsmarkedsdialog med alle relevante parter på nationale plan. En velfungerende løndannelse er en forudsætning for høj økonomisk vækst og mindre arbejdsløshed. På fællesskabsplan vil Kommissionen fortsat i overensstemmelse med artikel 118 B bestræbe sig på at udvikle dialogen mellem arbejdsmarkedets parter, ikke mindst på det makroøkonomiske område, med henblik på at bygge videre på den fælles forståelse om den økonomisk-politiske strategi, de er angivet i retningslinjerne. De europæiske arbejdsmarkedsparter bidrag vedrørende de makroøkonomiske rammer, der blev forelagt Det Europæiske Råd i Dublin, er et vigtigt skridt i den rigtige retning, som bør støttes.

Et samarbejde mellem alle parter i den økonomiske beslutningsproces om gennemførelsen af disse nye rammer, vil bidrage til at skabe betingelserne for en vedvarende, høj og beskæftigelsesfremmende vækst i Fællesskabet.

3. Pris- og valutakursstabilitet

Prisstabilitet

Fællesskabet har gjort store fremskridt hen imod prisstabilitet og inflationskonvergens, hvilket er en afgørende forudsætning både for vedvarende vækst på mellemlang sigt og for indførelsen af en fælles valuta. Den gennemsnitlige inflation i Fællesskabet ventes at falde til 2 ¼ % i 1997, hvilket er den laveste inflationsrate, siden Fællesskabet blev oprettet. Med henblik på ØMU'en bør medlemsstaterne sigte mod prisstabilitet og sætte dette som målsætning for det mellemlange sigt.

I næsten alle medlemsstaterne var inflationen lav eller faldt betydeligt i første del af 1997. I april 1997 var inflationsraten i fjorten medlemsstater ⁽¹⁾ 2 % eller derunder.

Inflationen er faldet hastigt i de seneste måneder i nogle af medlemsstaterne (især Spanien, Italien og Portugal), men dette har endnu ikke fuldt ud givet udslag i den gennemsnitlige inflationsrate set over det seneste år ⁽²⁾. I april 1997 var den gennemsnitlige inflationsrate set over det seneste år 2 % eller derunder.

⁽¹⁾ Målt som det seneste månedlige harmoniserede forbrugerprisindeks (HIPC) set i forhold til samme måned året for.

⁽²⁾ Målt som det aritmetiske gennemsnit af de seneste tolv månedlige harmoniserede forbrugerprisindekser (HIPC) set i forhold til det aritmetiske gennemsnit af de tolv månedlige harmoniserede forbrugerprisindekser i den foregående periode.

der i ni medlemsstater (Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Finland og Sverige); den var mellem 2 og 2,5 % i Irland og Det Forenede Kongerige ⁽³⁾ og ca. 3 % i Spanien, Italien og Portugal. Under forudsætning af at den seneste tids gode inflationsudvikling i disse lande fastholdes, vil den gennemsnitlige årlige inflationsrate falde i de kommende måneder.

I Grækenland, hvor der i de senere år er gjort betydelige fremskridt i inflationsbekæmpelsen, er der behov for en forstærket indsats for at bringe inflationen ned på det officielle inflationsmål på 4,5 % ved udgangen af 1997 og på under 3 % ved udgangen af 1998.

Valutakursstabilitet

Alle medlemsstaterne skal i henhold til artikel 109 M fortsat behandle deres valutakurspolitik som et spørgsmål af fælles interesse. Finland og Italien sluttede sig til valutakursmekanismen sidste efterår, og et betydeligt flertal af valutaerne i valutakursmekanismen har udvist en bemærkelsesværdig stabilitet. Sunde og mere troværdig økonomisk politik, herunder budgetpolitik, har bidraget til mere passende valutakursrelationer inden for Fællesskabet. I denne forbindelse og med henblik på deltagelse i ØMU'en er det afgørende, at medlemsstaterne fastholder og, hvor nødvendigt, forstærker deres forpligtelse til stabilitetsorienteret makroøkonomisk politik. For de lande, som på nuværende tidspunkt ikke deltager i valutakursmekanismen, vil en sådan politik desuden bidrage til at skabe betingelserne for at gøre en sådan deltagelse mulig. Sund makroøkonomisk politik skaber forudsætningerne for stabile valutakurser og lave, lange renter i Fællesskabet og bidrager til et stabilt internationalt monetært system.

4. Sunde offentlige finanser

I Fællesskabet som helhed faldt det faktiske budgetunderskud fra 5 % af BNP i 1995 til 4,3 % af BNP i 1996. Den lave økonomiske vækst i 1996 vanskeliggjorde budgetkonsolideringen og slørede den underliggende forbedring, der blev opnået. På basis af de budgetforanstaltninger, der var truffet beslutning om indtil midten af april 1997, vil den offentlige sektors budgetunderskud i Fællesskabet under ét efter al sandsynlighed falde til lige under 3 % af BNP i 1997 og yderligere til 2,5 % af BNP i 1998.

⁽³⁾ For Irland og Det Forenede Kongerige bygger vurderingen på Kommissionens egne skøn, da disse to lande endnu ikke har offentliggjort HIPC-data i en form, der muliggør en beregning.

Et stort flertal af medlemsstaterne har i deres 1997-budgetter taget omfattende initiativer til at reducere budgetunderskuddet til 3 % af BNP eller derunder. Det er af yderste vigtighed, at medlemsstaterne strengt overholder disse budgetter og med det samme skrider ind med korrigerende foranstaltninger, hvis der sker overskridelser af budgetmålene. Hvad angår 1998-budgetterne, er der behov for yderligere indgreb for at reducere underskuddet i de fleste medlemsstater, hvis målene i deres konvergensprogrammer skal nås. Dette vil skabe den fornødne tillid til, at budgettilpasningen er holdbar, specielt i de lande, hvor budgetunderskuddet ikke ventes at være klart under 3 % af BNP i 1997, eller hvor 1997-budgettet indeholder foranstaltninger af midlertidig karakter, eller hvor gælden i forhold til BNP ikke falder tilstrækkeligt og ikke nærmer sig referenceværdien i et tilfredsstillende tempo. En sådan beslutsomhed er ikke blot nødvendig for at efterleve Maastricht-budgetkriterierne, men også for at gøre yderligere fremskridt hen imod den mellemfristede målsætning om en budgetstilling tæt på balance eller i overskud som nævnt i stabilitets- og vækstpagten, så der derved sikres en vækst- og stabilitetsorienteret makroøkonomisk politiksammenstilling.

Det er nødvendigt, at budgetkonsolideringsprogrammer er troværdige og holdbare. Konsolideringsbyrden bør fordeles rimeligt og retfærdigt. For at være troværdige er det vigtigt, at sådanne programmer er gennemskuelige. Gennemskuelighed forudsætter, at fælles regnskabsregler og økonomiske principper overholdes strengt. Desuden bør de årlige budgetter og budgetfremskrivningerne for det mellemlange sigt klart angive de underliggende økonomiske antagelser. For at være holdbare er det afgørende, at de underskudsreducerende foranstaltninger indgår i en klart udtrykt strategi på mellemlang sigt, der omfatter de fornødne strukturelle reformer som anført i konvergensprogrammerne, fra begyndelsen af tredje fase i stabilitets- eller konvergensprogrammerne. Disse programmer bør nøje overvåges på fællesskabsplan.

For at opnå de økonomiske gevinster af budgetkonsolideringen er kvaliteten af de foranstaltninger, der træffes, afgørende. I den forbindelse bekræfter disse retningslinjer de generelle principper, der er angivet i de tidligere retningslinjer. For det første er det i de fleste medlemsstater ønskeligt, at der lægges større vægt på en begrænsning af udgifterne end på yderligere stigninger i det samlede skattetryk under hensyntagen, hvor det er nødvendigt, til forholdet mellem ordninger for sociale overførsler og skattesystemet. I disse medlemsstater bør indgreb fokusere på strukturelle tiltag for at opnå en bedre kontrol med udgifterne til offentligt forbrug, offentlige pensionsforplig-

telser, sundhedssektoren, passive arbejdsmarkedsforanstaltninger og subsidier. Hvis skattestigninger ikke kan undgås, er det vigtigt at mindske den negative effekt på vækst og beskæftigelse samt at undgå et fornyet inflationspres. For det andet kan prioriteringen af de offentlige udgifter så vidt muligt, og uden at bringe den nødvendige nedbringelse af budgetunderskuddet i fare, tilgodese produktive aktiviteter som investeringer i infrastruktur, humankapital og aktiv arbejdsmarkedspolitik. For det tredje bør den lempelse af skattetrykket eller de sociale bidrag, som er ønskværdig i de fleste medlemsstater, gennemføres på en sådan måde, at den er forenelig med opnåelse og fastholdelse af sunde budgetbalancer. Demografiske ændringer i medlemsstaterne vil lægge et pres på de offentlige udgifter i de kommende år. Medlemsstaterne bør i denne forbindelse foretage en gennemgang af holdbarheden af deres sociale sikringsordninger og pensionsordninger og gennemføre reformer i tide.

På grund af den indbyrdes relation mellem skattepolitikken på den ene side og det andre marked, ØMU'en og bekæmpelsen af arbejdsløsheden på den anden side vil et øget samarbejde på skatteområdet være til fordel for medlemsstaterne. Skadelig konkurrence mellem de forskellige medlemsstaters skattesystemer bør undgås. I denne sammenhæng opfordres medlemsstaterne til som en af mulighederne at undersøge, om der kan udarbejdes en adfærdskodeks, som fastlægger politisk bindende principper for en fair konkurrence på det skattemæssige område.

Hvad de enkelte medlemsstater angår respekterede fem medlemsstater — *Danmark, Irland, Luxembourg, Nederlandene og Finland* — allerede 3 %-referenceværdien i 1996. I Danmark, hvor budgetsaldoen ventes at udvise overskud i år, er det vigtigt at konsolidere de gode resultater set over et helt konjunkturforløb og at fastholde den offentlige gældskvote på en støt nedadgående kurs. Irland bør udnytte den nuværende kraftige vækst til at styrke indsatsen med hensyn til at begrænse de offentlige udgifter og derved tage yderligere skridt hen imod budgetbalance. En fortsættelse af den stramme udgiftspolitik er ligeledes af væsentlig betydning i Nederlandene og Finland, hvor opmærksomheden især bør rettes mod de sociale overførsler, hvilket skulle gøre det muligt at sænke de indirekte lønomkostninger, indkomstskatterne og andre beskæftigelseshæmmende skatter yderligere.

I *Belgien* ventes budgetunderskuddet at nå ned på 3 % af BNP eller derunder i 1997. På basis af den nuværende økonomiske politik vil underskuddet sandsynligvis falde yderligere i 1998. For at konsolidere budgettet yderligere bør den belgiske regering

nøje overholde sit nye konvergensprogram. Den bør især være opmærksom på at sikre en sund udvikling i udgifterne til social sikring, hvor nøgleelementerne bør være effektive mekanismer til at sikre en bedre styring af sundhedsudgifterne og en videreførelse af penisonsreformerne.

I *Tyskland* ventes budgetunderskuddet at nå ned på 3 % af BNP eller derunder i 1997. På basis af den nuværende økonomiske politik vil underskuddet sandsynligvis falde yderligere en smule i 1998. Den tyske regering har utvetydigt givet tilsagn om at træffe nødvendige foranstaltninger til at overholde 3 %-referenceværdien i 1997 og bør tage de nødvendige skridt til at standse den opadgående tendens i den offentlige gældskvot. Tempoet i budgetkonsolideringen bør fastholdes i 1998 på linje med det nye konvergensprogram. Den fortsatte budgetkonsolidering bør være baseret på en yderligere reduktion af de offentlige udgifters andel af økonomien, herunder reformer i skattesystemet og de sociale sikringsordninger. Dette kunne medføre en lempelse af skatte- og bidragsbyrden, uden at en streng overholdelse af budgetmålsætningerne i det nye konvergensprogram bringes i fare.

I *Spanien* ventes budgetunderskuddet at nå ned på 3 % af BNP eller derunder i 1997. På basis af den nuværende økonomiske politik vil underskuddet sandsynligvis falde yderligere en smule i 1998. I 1998-budgettet bør de spanske myndigheder, som er fast besluttet på at opfylde underskuds målet på 3 % af BNP i 1997, stille efter yderligere budgetkonsolidering som fastsat i det nye konvergensprogram. Det er vigtigt at fortsætte gennemførelsen af strukturelle foranstaltninger til mindskelse af underskuddet, specielt med henblik på at begrænse de løbende udgifter og effektivisere budgetstyringen.

I *Frankrig* ventes budgetunderskuddet at nå ned på 3 % af BNP eller derunder i 1997. På basis af den nuværende økonomiske politik falder underskuddet muligvis ikke væsentligt herudover i 1998. Det er afgørende, at der skabes et holdbart grundlag for at fastholde budgetkonsolideringen på mellemlang sigt, hvorfor det nyligt aftalte konvergensprogram må gennemføres til fulde. Det er særlig nødvendigt at holde igen på sundhedsudgifterne og opnå balance i de sociale sikringsordninger samt at sikre, at eventuelle yderligere skattelettelser, som i sig selv er vækst- og beskæftigelsesfremmende, ikke sænker tempoet i underskudsreduktionen.

I *Italien* forventes budgetunderskuddet med de nye foranstaltninger, der er truffet i marts, at nå ned på 3 % af BNP i 1997. Det henstilles indtrængende til de

italienske myndigheder, at de træffer alle fornødne foranstaltninger for at sikre, at dette mål nås. For at bringe det offentlige underskud ned under 3 % i 1998 og de følgende år er det vigtigt, at det nyligt godkendte konvergensprogram gennemføres til fulde. Den italienske regering bør betragte programmets mål som øvre grænser med henblik på at imødegå budgetunderskud og på at fremme en hurtigere formindskelse af den offentlige gældskvot. 1998-budgettet bør prioritere foranstaltninger med en varig virkning på nedbringelsen af underskuddet, herunder også strukturelle foranstaltninger, da disse tillige vil have indvirkning på hele det økonomiske systems effektivitet. Af afgørende betydning er reformen af velfærdsstaten og af det italienske skattesystem.

I *Østrig* ventes budgetunderskuddet at nå ned på 3 % af BNP eller derunder i 1997. På basis af den nuværende økonomiske politik vil underskuddet sandsynligvis falde yderligere en smule i 1998. Den østrigske regering opfordres til at gennemføre de nødvendige foranstaltninger til at opfylde budgetunderskuds målet på 3 % af BNP i 1997 og sikre holdbarheden af budgetkonsolideringsbestrebelsene i de efterfølgende år via løbende og om nødvendigt forstærkede strukturtilpasningsforanstaltninger.

I *Portugal* ventes budgetunderskuddet at nå ned på 3 % af BNP eller derunder i 1997. I budgettet for 1998 bør de portugisiske myndigheder, der ubetinget agter at opfylde underskuds målsætningen på 2,9 % af BNP i 1997, fortsætte budgetkonsolideringen som planlagt i det nye konvergensprogram. På basis af den nuværende økonomiske politik vil underskuddet sandsynligvis falde yderligere en smule i 1998. Den nyligt indgåede strategiaftale mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter bør efterleves nøje, så der kan sikres betydelige fremskridt med reformer af den offentlige forvaltning, de sociale sikringsordninger og skattesystemet.

I *Sverige* ventes budgetunderskuddet at nå ned under 3 % af BNP i 1997. På basis af den nuværende økonomiske politik vil underskuddet sandsynligvis falde yderligere væsentligt i 1998. Sverige bør fortsætte med at gennemføre konvergensprogram og derved styrke de offentlige finanser samt videreføre opfølgningen af programmet.

I *Det Forenede Kongerige* ventes budgetunderskuddet at nå ned på 3 % af BNP eller derunder i 1997. På basis af den tidligere regerings skøn forventes underskuddet at falde yderligere i 1998. Det henstilles, at

den nye regering indfører en effektiv ramme for udformningen af en holdbar budgetkonsolidering.

I *Grækenland*, hvor de bebudede foranstaltninger ventes at føre til en yderligere nedbringelse af budgetunderskuddet i 1997, er der med henblik på at opfylde målene i konvergensprogrammet behov for en vedholdende indsats på en lang række fronter, bl. a. en øget indsats for at udvide beskatningsgrundlaget, effektivisere skatteforvaltningen og skatteopkrævningen, begrænse de offentlige udgifter og videreføre og udbygge privatiseringsplanerne. Underskuddet forventes yderligere nedbragt i 1998.

Ligesom medlemsstaterne opfordres Fællesskabet til fortsat at holde en streng budgetdisciplin. En sådan må anlægges over for alle kategorier i de finansielle overslag, samtidig med at den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren overholdes.

5. Forbedring af vare- og tjenestemarkedernes virkemåde

For at sikre og øge Fællesskabets konkurrenceevne, beskæftigelse og levestandard i en verden med frihandel og konstante teknologiske forandringer er det afgørende, at medlemsstaterne og Fællesskabet i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker øger indsatsen for at modernisere deres vare-, tjeneste- og arbejdsmarkeder. For at forbedre medlemsstaternes økonomiske evne til at tilpasse sig de skiftende omstændigheder og øge vækstpotentialet er der desuden behov for at fremme innovation, forskning og udvikling og forbedre uddannelsessystemerne. For at gøre miljøpolitikken mere effektiv, og dermed bidrage til en økonomisk og miljømæssigt bæredygtig udvikling bør der i højere grad anvendes markedsbaserede instrumenter både på nationalt plan og — hvis der er behov for tiltag omfattende hele Fællesskabet — på fællesskabsplan.

Som led i strategien for at fremme vækst og beskæftigelse, samtidig med at der opnås prisstabilitet, er det afgørende at forbedre vare- og tjenestemarkedernes funktion, så konkurrencen skærpes, nytænkning og innovation fremmes, og der sikres en effektiv prisfastsættelse. Dette var formålet med programmet for det indre marked, hvis betydning blev gjort klar i Kommissionens nylige evaluering⁽¹⁾. Konklusionen af eva-

lueringen var på den ene side, at medlemsstaternes varemarkeder nu generelt er stærkt integrerede, og på den anden side, at tjenestemarkederne i mindre grad er integrerede, selv om situationen har forbedret sig markant siden starten af programmet for det indre marked. Der udestår tydeligt endnu visse problemer. Tjenesteydelser, specielt inden for forsikrings- og banksektoren samt bygge- og anlægssektoren, bør gives større opmærksomhed, ikke mindst vedrørende behovet for at gennemføre lovgivningen for det indre marked fuldt ud. Medlemsstaterne bør derudover træffe de nødvendige foranstaltninger til at effektivisere deres offentlige tjenester.

De varemarkeder, der er forbundet med offentlige indkøb, er desuden stadig ikke udsat for fuld konkurrence; andre varemarkeder er fortsat i for høj grad underkastet regulering fra medlemsstaternes side. Forbrugerne mærker følgerne i form af højere priser. Statsstøtte fortsætter med at forvride markedernes funktion og hæmme konkurrencen, og der er ikke tegn på forbedring af denne situation. Produktstandarder, især for så vidt angår »gensidig anerkendelse«, er også et område, hvor fremskridt sker for langsomt. Erhvervs klimaet for små og mellemstore virksomheder bør forbedres. I den forbindelse bør disse virksomheder sikres en hurtigere og mere brugervenlig adgang til oplysninger, og der bør træffes foranstaltninger til at strømline reglerne (SLIM-initiativet).

Konkurrencen på vare- og tjenestemarkederne og disse markeders effektivitet vil blive forbedret, hvis det indre marked fungerer bedre, og medlemsstaterne desuden forpligter sig til i) i fuldt omfang at gennemføre og sikre passende håndhævelse af de eksisterende lovrammer, specielt inden for telekommunikationssektoren, ii) at arbejde videre med retsgrundlaget inden for områder som beskatning og selskabsret, iii) at færdiggøre liberaliseringen af energimarkederne i henhold til gældende direktiver og direktiver under forhandling, iv) at reducere overdreven regulering og ændre eller fjerne nationale markedsfragmenterende foranstaltninger og v) at undlade at gøre brug af statsstøtte til at udskyde nødvendig strukturomlægning. I Kommissionens handlingsplan for det indre marked fremlægges en række konkrete forslag, der bør føres ud i livet inden den 1. januar 1999, for at bringe ny dynamik i det indre marked.

Fællesskabet bør desuden reformerne sine egne politikker i overensstemmelse med kravene i traktatens artikel 102 A om, at medlemsstaterne og Fællesskabet skal handle i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, der fremmer en effektiv ressourceallokering, og i overensstemmelse med principperne i artikel 3 A.

⁽¹⁾ Se Kommissionens meddelelse »Virkingen og effektiviteten af det indre marked« (KOM(96) 520, oktober 1996) og »Economic Evaluation of the Internal Market« (European Economy, Reports and Studies, nr. 4, 1996).

6. Fremme af arbejdsmarkedsreformer og investeringer i viden

De positive erfaringer i en række medlemsstater giver mulighed for at drage nogle vigtige konklusioner om indholdet og gennemførelsen af reformer. For det første må strukturreformer have omfattende rækkevidde i modsætning til begrænsede eller lejlighedsvisse foranstaltninger, så der bliver en sammenhængende tilgang til det komplekse spørgsmål om incitamenter i forbindelse med jobskabelse og jobsøgning. Denne fremgangsmåde giver mulighed for at udnytte komplementariteten mellem politikker, hvilket øger reformernes generelle effektivitet og — gennem den højere grad af social og politisk accept, som derved opnås — mindsker sandsynligheden for, at kursen i den økonomiske politik lægges om. For det andet gør mekanismer til at overvåge reformernes virkning på arbejdsmarkedet og beskæftigelsen det lettere at vurdere, hvor effektive reformerne er, og finde frem til, hvorvidt der er behov for at ændre prioriteringen eller gennemførelsen. Som følge heraf bør de flerårige beskæftigelsesprogrammer i højere grad fokusere på samspillet mellem de overordnede retningslinjer og konkrete arbejdsmarkedsforanstaltninger, mens de fælles beskæftigelsesrapporter, der overvåger gennemførelsen, i særlig grad bør være rettet mod at identificere god praksis i medlemsstaternes politik.

En bred vifte af foranstaltninger til at effektivisere arbejdsmarkedet er blevet vedtaget i de senere år på nationalt plan, og betydelige reformer drøftes for øjeblikket i en række medlemsstater. Denne proces bør videreføres og, hvor nødvendigt, intensiveres. I denne forbindelse går udfordringen ud på at forene bevarelsen af den sociale samhørighed og nødvendigheden af øget beskæftigelse. Følgende bør prioriteres:

- i) øget vækst i beskæftigelsen gennem en passende lønudvikling og gennem lønninger, der tager større hensyn til forskelle med hensyn til kvalifikationer og regioner. Arbejdsmarkedets parter har her en vigtig opgave at løse

- ii) nedbringelse af de indirekte lønomkostninger og lavere indkomstskatter, der øger beskæftigelsesmulighederne
- iii) reform af skattesystemet og de sociale beskyttelsessystemer, der bør være forbundet med en forbedring af den måde, arbejdsmarkedet fungerer på
- iv) nye former for arbejdstilrettelæggelse, herunder mere fleksible arbejdstider, der er skræddersyet til virksomhedernes og arbejdstagernes specifikke behov; større brug af frivilligt deltidsarbejde og fremme af lokale beskæftigelsesinitiativer
- v) tilpasning af hele uddannelsessystemet — herunder erhvervsuddannelsen — både til markedets behov og til forbedring af den menneskelige kapital, hvorved der skabes et vækstpotentiale for økonomien. I denne sammenhang bør der ske en prioritering af forbedringen af de lediges muligheder for at blive beskæftiget på arbejdsmarkedet, især for så vidt angår den ufaglærte, uerfarne arbejdskraft, og nedbringelsen af sammensætningsproblemer med hensyn til færdigheder på arbejdsmarkedet ved at sikre uddannelse, der er bedre tilpasset arbejdsmarkedets skiftende behov.

Derudover må disse reformer understøttes af en stærkere beskæftigelsesorientering i andre politikker. Specielt bør foranstaltninger, truffet med bistand fra Fællesskabets strukturfonde, være forenelige med den overordnede beskæftigelsespolitik og medlemsstaternes flerårige beskæftigelsesprogrammer.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 1997.

På Rådets vegne

J.-C. JUNCKER

Formand